

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

*Εν Ἀθήναις δραχμὰς 10. — *Εν ταῖς ἑπαρχίαις δραχμὰς 11

Πωρεται λεπτῶν 10

*Εν τῇ ἑξωτερικῇ φράσῃ χρυσῶ 15.

Τιμηται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Κριαράς

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ

Θάρρος, παιδιά! φωτιά, φωτιά
 'Στὸ φλογερὸ καμίνι!
 Τόσον καιρὸ σὲ χόβολη
 Ἡ σπίθα του κρυμμένη
 Σβυστὴ καὶ μαύρη καρβουνιά
 Μποροῦσε ν' ἀπομείνη
 Σὲ κρύα στάχτη, ἄψυχη
 Βαθειὰ παραχωμένη.
 Θάρρος παιδιά! κ' ὁ «Ραμπαγᾶς»
 Σᾶς ἔχει 'στὴν καρδιά του,
 'Σὰ μπαίνετε σὲ μερικῶν
 Μεγάλων τὸ ρουθούνι,

'Στὸ φλογερὸ καμίνι σας
 Κι' αὐτὸς, μὲ τὴ φωτιά του,
 Μπορεῖ μικρὴ βοήθεια
 Καμμιὰ φορὰ νὰ δίνη.
 Για τὸ Μητροπολιτικὸ
 Μεγάλο ζήτημά μας
 Καλὰ τὸ 'δειξατε καὶ σεῖς
 Μὰ δεῖχτε τὴ φωτιά σας
 Καὶ 'στὴν Αὐλὴ ὅπου διψᾷ
 Για τὸ φτωχὸ παρὰ μας
 Κι' ἂν πάρη τόσα ποῦ ζητᾷ
 Φουρτούνα 'στὰ πουγγιά σας!

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Τί κακό! τί τταραβέρια
 τί ἀντάρες καὶ τί φούργια
 Θὲ νὰ ἔχουμε τὸν Μάν
 π' ἀγριεβοῦν τὰ γαϊδούργια!
 Τὰ γυμνάσια τοῦ κράτους
 σὰν θὰ γίνουν τὰ μεγάλα
 Ὡς κ' αὐτὸς ὁ σὺν Τρικούπης
 Θὲ νὰ μεταβῇ καθάλλα.

* *

Πράγματα τελιωμένα
 τὰ φυσίκια λείπουν μόνο!
 Μόν' ἢ θέσις δὲν ὤρισθη,
 γὰ δὲν βρῖσκοῦνε νερό.
 Μόν' οἱ ἄνδρες δὲν περσεβοῦν,
 μὰ κ' αὐτὰ σὲ λίγο χρόνο,
 Ὅλα θὲ νὰ εὑρεθοῦνε,
 δπως, δπως καὶ θαρρῶ
 Πῶς θὰ κάνουν ἐπὶ τέλους
 τὸν κακό τους τὸν καιρό.

Λογχίας,

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Λαέ μου λύσε τ' ἀλαφρὸ καὶ φτωχικὸ πουγγί σου
 Σφουγγάρι πιδ κατὰξερο, φτωχὲ λαέ, στραγγίσου
 Διψᾷ παράδες κ' ἢ Αὐλὴ, σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις
 Καὶ δὲ μπορεῖς, φτωχὲ λαέ, κανόνι νὰ τῆς σκάσης,
 Γιατί σὲ δένουν οἱ φρικτοὶ λαοφονιάδες νόμοι
 Ποῦ φόρο καὶ 'στὰ νύχια σου θὰ βάλουε ἀκόμη.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Πού είναι ο βασιλεύς ;

Ζητήσατέ τον.

Πᾶς ὁ ζητῶν εὕρισκει, λέγει τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἄλλὰ σεις οἱ Χριστιανοὶ ὑπῆκοοι τοῦ Χριστιανοῦ εἰς μά-
την θὰ τὸν ζητήσετε.

Δὲν ὑπάρχει πλέον.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ζῆ.

Εἶναι ἀληθές ὅτι φέρει τὸ στέμμα.

Εἶναι ἀληθές ὅτι κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου.

*Ὅτι ὁ μισθὸς τοῦ τῶ δίδεται τακτικώτατα, ἄνευ χερτο-
σῆμου, καὶ πρόκειται μάλιστα νὰ τοῦ τὸν αὐξήσουν.

Ἄλλὰ μεθ' ὅλα ταῦτα καὶ μεῖ ἄλλα τινὰ, δὲν εἶναι πλέον
βασιλεὺς, ὅχι μόνον κατ' οὐσίαν ἀλλὰ καὶ κατὰ τύπους.

Τοῦτο σᾶς ἐκπλήττει.

Ἄλλ' εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Ἡ ἀλήθεια, καθὼς ἐξήλθεν ἐκ τοῦ φρέατος.

Βασιλεὺς δὲν εἶναι πλέον ὁ Γεώργιος.

Βασιλεὺς εἶναι ὁ Χαρίλαος.

Ὁ Χαρίλαος βασιλεύει τοῦ Γεωργίου, εἰς τοιοῦτον βαθμὸν
πλέον ὥστε νὰ μὴ πρίνεται ἡ ὑπογραφή τούτου.

Τὸ τελευταῖον ἐν τῇ βουλῇ ἐπεισόδιον ἐπὶ τῇ παραιτήσῃ,
ἢ μᾶλλον παύσει τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῆς παιδείας κ. Μανέττα
ἀπέδειξεν ὅτι βασιλεὺς παρ' ἡμῖν καὶ βασιλεύων καὶ κυβερ-
νῶν δὲν εἶναι πλέον ὁ Γεώργιος, ἀλλ' ὁ Χαρίλαος.

Χαρίλαος ὁ Α'.

Ἡ ὑπογραφή ἐκεῖνου δὲν ἰσχύει.

Qué ὅχι μόνον δὲν ἰσχύει ἀπέναντι τῆς θελήσεως καὶ τῆς
ἰδιοτροπίας τοῦ κ. Χαριλάου, ἀλλὰ καὶ τρέμει, φοβεῖται, τὰ
χάνει.

Αὐτὸ εἶναι τὸ σημερινὸν γὰλι τῆς Βασιλείας.

Καὶ διὰ νὰ ἐντροφήσητε εἰς αὐτὸ, σᾶς παραθέτομεν ἐδῶ
ἀπόσπασμα ὠραίας ἐν τῇ Βουλῇ προχθεσινῆς ἀγορεύσεως τοῦ
κ. Ράλλη, ἐπὶ τῇ παραιτήσῃ τοῦ κ. Μανέττα.

ΡΑΛΛΗΣ. Θαυμάζω ἀληθῶς τοὺς ἀξιοτίμους συνδέλφους μου,
θαυμάζω, διότι θέλουσι νὰ πλανῶνται καὶ ὑπολαμβάνωσιν ὡς πράγ-

ματα τὰ συνταγματικὰ πλάσματα. Πλάσμα συνταγματικὸν εἶναι ὅτι
ἡ κυβέρνησις οὐδὲν ἕτερον εἶναι ἢ ἐπιτροπὴ τῆς βουλῆς, πλάσμα συν-
ταγματικὸν εἶναι ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐγκρίνει ἢ δὲν ἐγκρίνει τὰς πράξεις
τῶν ὑπουργῶν του, διορίζει καὶ παύει αὐτούς, ἀλλὰ τὰ πλάσματα
ταῦτα ἀδῶλως ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰ πράγματα τὰ παρ' ἡμῖν.
Τὰ μέγα, εἶναι διαθέτει ἡ κυβέρνησις διαχειριζομένη τὰς βασιλικὰς
προνομίας πλάττουν τὰς κλειοψηφίας καὶ αἱ κλειοψηφίαι δὲν δύναν-
ται ἢ νὰ εἶναι τῆς κυβερνήσεως, ἥτις τὰς ἐπλάσεν. Ἡ βασιλικὴ ἐ-
ξουσία ἀργεῖ ἐντελῶς, καὶ ὅτι ἀργεῖ τὸ ἐθεβαιώθητε ἐπανειλημμέ-
νως μέχρι τοῦδε, τὸ ἐθεβαιώθητε ὅχι μόνον σήμερον ἀλλὰ καὶ χθές,
χθές διακόπτων τὸν κ. βουλευτὴν ἐξ Ἀχαΐας ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἶ-
πεν ὅτι ἐὰν ἀπεπειράτο ἡ κυβέρνησις τὴν ἀπόλυσιν τοῦ γραμματέως
τῆς Συνόδου, ἤθελε πραγματοποιηθῆ αὕτη. Ἦτο ὡς νὰ ἔλεγεν ὅτι
τὴν ὑπογραφήν τοῦ βασιλέως ἐγὼ διαχειρίζομαι καὶ ὅχι ὁ βασιλεὺς.
Τοιαύτη εἶναι ἡ πραγματικὴ κατάστασις ὑπὸ τὴν ὁποίαν διατελοῦ-
μεν, τί θέλομεν νὰ συζητῶμεν ἐπ' αὐτῆς. Πρέπει νὰ τὴν ἀντιλαμβα-
νόμεθα ὅποια εἶναι καὶ πρέπει νὰ τὴν ἐκτιμῶμεν ὡς ὑφίσταται. Θέ-
λομεν ν' ἀπαντήσῃ ὁ κ. πρωθυπουργός. Διατί ν' ἀπαντήσῃ; Πάνθ'
ὅσα ἐλέχθησαν καὶ ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀ-
καρνανίας δὲν εἶναι πρὸς καύχησιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ; δὲν κα-
τώρθωσε νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησίν του καὶ εἰς τὴν βουλὴν καὶ εἰς
τὴν βασιλείαν; ἔχει ἄλλος τις ἐντὸς τοῦ κράτους θέλησιν; Τί εἶναι
ἡ βασιλεία εἰμὴ σκιά καὶ ἂν ἐπρόκειτο ν' ἀπαντήσῃ ὁ κ. πρωθυπου-
ργός; ὅτι σᾶς ἔλεγεν ὅτι ἐὰν ὑπῆρξε περίπτωσις παραιτήσεως; ὑπῆρξε
περίπτωσις παραιτήσεως τοῦ βασιλέως. Διότι περὶ τίνος πρόκειται;
Ἐξεδόθη διάταγμα φέρον τὴν ὑπογραφήν τοῦ βασιλέως, ἐνέκρινεν ὁ
βασιλεὺς τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἀλλ' ὁ τυπογράφος τοῦ Ἐθني-
κοῦ τυπογραφείου ἀρνείται τὴν καταχώρησιν ἐνασχεῖ οὗτος τὴν ἀρ-
νησιουργίαν ἐπὶ τῶν πράξεων τοῦ βασιλέως. Ἐὰν εἶναι εὐχαριστη-
μένος ὁ βασιλεὺς τί ἔχει νὰ εἴπῃ τις; Ἀρκεῖται εἰς τὴν ἐξουσίαν
τὴν ὁποίαν δὲν ἐνασχεῖ. Ὁ ἔλθῃ στιγμή, καὶ ἢ τὸ σύστημα, τὸ
ὅποσον μᾶς διέπει, τὰ πράγματα τὰ ὅποια ἀντικατέστησαν τὰ πλά-
σματα καὶ τοὺς θεσμοὺς τοὺς συνταγματικοὺς ὅτι μᾶς φέρωσιν εἰς
καταστροφήν τὴν στιγμήν ἐκείνην θὰ γείνη ἀνάσκατος ἡ πρωθυ-
πουργικὴ παντοδυναμία, ἀλλὰ δὲν εἰςέβρω ἐν αἱ ἐξουσίαι ἐκεῖναι,
αἵτινες τόσῃ ἐλησμόνησαν τὸν προορισμὸν των ἐν τῷ κράτει, τόσῃ
ἐλησμόνησαν τὴν ἀποστολήν των καὶ τὰ καθήκοντά των, ἐὰν θέ-
λωσι δυνηθῆ νὰ σώσουν ἀέραια τὰ προνόμιά των. (Εὕγε, εὕγε ἐκ
τῆς ἀριστερᾶς.)

Αὐτὰ τὰ τελευταῖα ἔπη τοῦ κ. Ράλλη, με ὕψος Ἱεροσεία
μᾶς ἤρσαν ὑπερβολικὰ. Ἡ παρ' αὐτοῦ προφητεὺ ὁμῆνη κατα-
στροφή θὰ ἴναι ἡ σωτηρία μας ἴσως.

(10) Ε Π Ι Φ Υ Λ Λ Ι Σ (10)

ΠΑΥΛΟΥ ΦΕΒΑΛ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Κατὰ μετάφρασιν

ΚΩΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ΑΠΟΚΡΕΩΣ

Ἡ Κάρμεν ἐγονυπέτησε παρ' αὐτὸν, ἤνοιξε τὸ φέρεμά του
καὶ ἔλαβεν ἐκ τοῦ θυλακίου τὸ χερτοφυλάκιον, τὸ ὅποσον ἔθε-
σεν εἰς τὸν κόλπὸν τῆς.

Ἀνηγέρθη.

Ὁ Οὐέστερν δὲν ἀνέπνευε πλέον.

Ἡ Κάρμεν ἐθεώρησεν αὐτὸν ἐπὶ μίαν στιγμήν ἠπλωμένον
πρὸ τῶν ποδῶν τῆς.

Ἦτο ὠχρὰ ὄσον καὶ τὸ πτώμα. Τὸ πῦρ τῶν ὀφθαλμῶν

τῆς ἐσβύνετο βαθμηδόν. — Πικρὸν μειδίαμα ἐπτύξε τὸ χει-
λὸς τῆς.

Εἶτα ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἐκλινεν ἐπὶ τοῦ ὤμου τῆς καὶ τὸ
βλέμμα τῆς ἐξέστραζεν οἶκτον.

Εἰς τὸ ἐπάνω πάτωμα, ἦσαν εἰς τὰ ἐπιδόρπια. Βακχικὸς
χορὸς ἐτόνιζε συνοδευόμενος ὑπὸ κρουομένων ποτηρίων, πινα-
κίων, φιαλῶν καὶ μαχαϊρίων, ἄσμα ἀρχόμενον οὕτω :

Ἐὰν ἀποθάνω θάφτεμε μεδ' ἴστην κρασσοκατώγα

Ὁ ἦρος τοῦ ἄσματος ἦτο νυσταλέος, αἱ ρωναὶ ἦσαν νεναρ-
κωμένοι καὶ κρασσωμένοι. Τὸ ἄσμα ἀντήγησεν, αἴφνης ἐξογ-
κωθὲν, καὶ τὸ κέρας τοῦ Ἰωσηφίνου ἔβαλε μυκώμενον τὴν τε-
λευταίαν ἐπιφών :

Ἐὰν ἀποθάνω θάφτε με . . .

Ὁ στίχος οὗτος ἐπληξεν τὸ οὖς τῆς Κάρμεν, ὡς ἐκρηξίς
ἤλεκτρικῆ. Ἡ ἐκ τοῦ κόπου, ἴσως δὲ καὶ ἐκ τῆς μετανοίας,
ἀντίδρασις, ἥτις ἐν αὐτῇ, ἠκολούθησε τὴν πάλιν, ἐξέλιπε
παρευθύς.

Συνησθάνθη αἴφνης τὴν θέσιν τῆς, τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξα-
λείψῃ τὸ ἔγνος τοῦ φόνου καὶ νὰ ἀπέλθῃ τοῦ ξενοδοχείου.

— Ποῦ νὰ κρύψῃ, — ποῦ νὰ θάψῃ τὸν νεκρὸν αὐτὸν ; . . .

Ἡ παστὰς ἦτο ὀλίγον βαθεῖα καὶ περιεῖχε μόνον γαμη-
λὴν κλίνην σχεδὸν ἐγγίζουσαν τὸ ἔδαφος. Δὲν ὑπῆρχε θέσις.

Καὶ οὐδὲν ἄλλο κοίλωμα, οὐδὲν κρύφιον μέρος ἐν τῷ δω-
ματίῳ . . .

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ

Διὰν εὐχαρίστως εἶδομεν ὅτι τὸ ὕφ' ἡμῶν τὸ πρῶτον ἀνακοινωθὲν ζήτημα περὶ συνδρομῆς τῶν ἐν τῷ ἐργοστάσιῳ τῶν φυλακῶν Παλαιῷ στρατῶνος ἐργαζομένων, ἀνέλαβε καὶ ἡ καλὴ συνάδελφος Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν δι' ὠραίας ἐπι- κλήσεώς της πρὸς τὰς ἐνταῦθα φιλανθρώπους κυρίας. Πεποί- μεθα δὲ ὅτι καὶ αἱ παρ' ἡμῖν εὐγενεῖς δέσποιναι καὶ δε- σποινίδες δὲν θέλουσι φραγῆ κατώτεροι τῶν τοῦ Ναυπλίου, Πατρῶν καὶ Χαλκίδος. Ἰδίως αἱ νεωστὶ ὀνομασθεῖσαι μέλη τοῦ συλλόγου Παρνασσοῦ κυρίαί θέλουσιν εἶσθαι ἀπολύτως εἰς τὸ στοιχεῖόν των ἐὰν ἀναλάβωσι τὴν περὶ φυλακισμένων φροντίδα, ἀφοῦ μάλιστα οἱ ἀνομόδιοι νομίζουσιν ὅτι ἀντίκει- ται εἰς τὰ καθήκοντά των ἡ παροχὴ ὀλίγης ἠθικῆς συνδρο- μῆς πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἀγαθοτέρου τῶν χριστιανικῶν πα- ραγγελμάτων, τῆς διὰ τῆς ἐργασίας καὶ μετανοίας ἐπανόδου εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ τοῦ κοινωνικω- τέρου εὐεργετήματος, τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἀρχίας καὶ ἀποσοθήσεως τῶν πολυπληθῶν αὐτῆς θυγατέρων κακίων.

Τ' ἀνωτέρω γράφομεν μετὰ πυρίας, διότι παρέστημεν μάρτυρες τῆς εἰς μυρία τεμαχία καταξέσχισης ἀποτόμως ἐ- νωπίων των ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας ἀναφορᾶς τῆς ἐπιδοθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῶν δυστυχῶν τούτων, δι' ἧς ἐζήτουν τὴν ἠθικὴν ὑποστήριξιν τοῦ.

Δὲν δυνάμεθα ὁμῶς ἔργον δικαιοσύνης ἐπιτελοῦντες παρὰ νὰ ἐξάρωμεν τὴν εὐγενῆ καὶ φιλάνθρωπον διαγωγὴν τοῦ ἀν- τισαγγελέως τῶν ἐρετῶν κ. Καψάλη, ὅστις ἐπισηκροθεῖς πρό- τινων ἡμερῶν τὸ ἐν λόγῳ ἐργοστάσιον τοὺς ἐνεθάρρυνε διὰ κα- λοκαγάθων λόγων καὶ μαθὼν ὅτι τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ἐργασίας καταγίνονται εἰς τὴν ἐκμάθησιν γραμμάτων, τοῖς εἶπε νὰ τοῦ στέλλωσι σημειώσιν ὅσων βιβλίων ἔχουσιν ἀνάγ- κην ὅπως τοῖς τ' ἀποστείλῃ.

Εὐγε! ὁ κ. Καψάλης δύναται νὰ καυχῆθῃ ἐξ ὅλων τῶν κ. Εἰσαγγελέων ὅτι εἶναι ὁ μόνος ὅστις δὲν ἐπεσκέφθη τὰς φυλακὰς ἐπὶ ματαίῳ, καὶ ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐξετέ- λεσε καθῆκον πολὺ καλλίτερον, παρὰ ἐὰν ἐλάμβανε μέρος εἰς ἑκάτον δίκας.

Ἐν τούτοις ἐπειδὴ οὐκ ὀλίγαι κυρίαί ἔσπευσαν μέχρι τούδε

Ἡ Κάρμεν ἐνθυμήθη ὅτι χορεύουσα ἐσχόνθαψε πολλὰς ἐπὶ μίᾳς σανίδος, ἡ ὅποια ὑπενέδιδε καὶ ἐταλαντεύετο σχεδὸν ὑπὸ τοὺς πόδας της. Τὴν ἀνεζήτησε διὰ τοῦ βλέμματος, τὴν εὗρε καὶ ἐπλησίασεν εἰς αὐτὴν ἡμέρα.

Ἡσθάνετο μυστηριώδη φρίκην. Ὁ κρότος τῶν βημάτων αὐ- τῆς τὴν ἐφόβιζε. — Τὸ ὄμμα της ἦτο ἀγριὸν καὶ ἐκ της συγ- κρατουμένης ἀναπνοῆς της ἀνεπάλλετο κατ' ἀνίστα διαλείμματα τὸ στῆθος αὐτῆς.

Προσεπάθησε ν' ἀραιρέσῃ τὴν σανίδα ἧτις ἀντέστη. Τὸ ξύλον ἐκινεῖτο ἐν τινι μέτρῳ τὸ ὅποιον δὲν ὑπερέβαινε. Ἡ Κάρμεν λαβοῦσα τὴν σιδηρὰν ῥάβδον της ἐστίας, εἰσήγαγε τὴν ἀγκυλωτὴν αὐτῆς ἄκραν μετὰ τῶν ῥωγμῶν τῶν σανί- δων. Οὕτω ἀπετελέσθη μοχλός. Τὸ ξύλον ἐτριξε· τὰ καρρία ἀποσπασθέντα ἐτινάχθησαν.

Ἡ Κάρμεν εὐρέθη πρό ὅπως τετραγώνου, ἐπιμήκους, ἀ- κριβῶς σχηματιζούσης τὴν κοιλότητα φερέτρου.

Τὸ βῆθος ἀπετελεῖτο ἐκ σανίδος ὁμοίας πρὸς τὴν ἐπάνω, ἧτις ἀναμειβόλως θ' ἀπετέλει μέρος τοῦ κάτω πατώματος. Αἱ κατὰ μῆκος πλευραὶ ἦσαν δύο δοκοί, αἱ δὲ κατὰ πλάτος δύο ἐγκάρσιοι δοκοί.

Ἡ Κάρμεν ἀπέστρεψε τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐλιποψύχησεν...

Ἀλλὰ δὲν ἦτο ἴδιον τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς νὰ λειποψυγῇ ἐπὶ μακρόν. Ἔβασσε ζωρῶς τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνορθώθη καθ' ὄλον τὸ ὕψος αὐτῆς. Ἡ μακρὰ της κόμη βεβρεγμένη ἐκ ψυ- χροῦ ἰδρώτος, ἐταράχθη καὶ ἐχύθη εἰς βοστρύχους πυκνοῦς

νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ ἐν λόγῳ ἐργοστάσιον, ὁ Ῥαμπαγᾶς σε- μνύεται ἐπὶ τῇ ἀρχεβουλίᾳ ἣν ἐλάβεν ἐπὶ τοῦ ἀγαθοεργοῦ τούτου ζητήματος καὶ χαίρει ἄκρως βλέπων ὅτι οὐδέποτε ἀποτείνεται τις ἐπὶ ματαίῳ εἰς τὰς εὐαισθητοὺς τῶν Κυριῶν μὰς καρδίας.

Λογίας.

Δεινοπαθήματα τοῦ κ. Ἰωάν. Τυπάλδου (δικηγόρου).

Τίς ἐν Ἑλλάδι δὲν γνωρίζει, ἢ δὲν ἔχει ἀκούσει, ἢ δὲν ἔχει ἀναγνώσει περὶ τοῦ κ. Ἰωάννου Τυπάλδου τοῦ νομομα- θοῦς εἰσαγγελέως Ἐφεσῶν καὶ ἡδὴ δικηγόρου; τίς δὲν σέβει- ται τὸν παλαιὸν νομοδιδάσκαλον; Καὶ ὁμῶς ὁ κ. Ἰωάννης Τυπάλδος χθὲς ἐπὶ δύο ὥρας εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ χωροφυλάκων καὶ . . . ἐστερήθη τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας ἐπὶ ὥρας δύο ἐν . . . τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν!

Ἀνύποπτος ἐξήρχετο τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου χθὲς ὁ κ. Τυπάλδος, ἀλλὰ δὲν εἶχε φθά- σει εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ δωματίου του, ὅτε συλλαμβάνεται ὑπὸ χωροφύλακος. — «Εἶσαι ὁ δικηγόρος Ἰωάννης Τυπάλδος;» — «Ναί! τί ἀγαπάτε;» — «Ἐγὼ ἔνταλμα καὶ σὲ συλλαμβά- νω διότι δὲν ἐπλήρωσες φέρον.» — «Δὲν μὲ εἰδοποίησε κα- νεῖς; ἀλλὰ πηγαίνομεν εἰς τὴν οἰκίαν μου διὰ νὰ πληρώσω.» — «Εἰς τὴν φυλακὴν θὰ σὲ πάγω καὶ ὄχι εἰς τὴν οἰκίαν σου δὲν ἤξεύρω ἐγὼ οἰκίας οὔτε ἔχω διαταγὴν νὰ σὲ πάγω καὶ μὴ φύγῃς.» — «Ἄλλ' εἰς τὴν φυλακὴν δὲν ἠμπορῶ νὰ ὑπά- γω ἀφοῦ ἔχω ἐργασίαν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ πληρῶνω.» — «Ἐγὼ δὲν τὰ ξέρω αὐτά; καὶ ἐμπρός!» — «Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον. Ὁ κ. Τυπάλδος συλλαμβάνεται δίκην, ὄχι λωπο- δύτου, ἀλλὰ κακούργου διὰ νὰ ἐδηγηθῇ εἰς τὰς φυλακὰς. Ζη- τεῖ νὰ τὸν παρουσιάσῃ ὁ χωροφύλαξ εἰς τὸν κ. Ταμίαν, καὶ δέγεται μὲν ὁ χωροφύλαξ, ἀλλὰ δὲν ἤξεύρει ποῦ ὑπάρχει τὸ ταμεῖον τῶν εἰσπραξέων τοῦ Χρυσοχέρη.

Ἐντεῦθεν ἀρχεται ἡ Ὀδύσσεια τοῦ κ. Τυπάλδου. Ὁ χω- ροφύλαξ νὰ τὸν γυρίξῃ εἰς τὰς ὁδοὺς διὰ νὰ εὗρωσι τὴν οἰ- κίαν τοῦ διαδόχου τοῦ Χρυσοχέρη. . . . Ὁ χωροφύλαξ ἀπέ-

δοιοειδεις. Τὸ ὄμμα αὐτῆς, γενόμενον πάλιν τολμηρὸν, ἐμέ- τρησεν ἀπαθῶς τὴν ὄπην καὶ εἶτα τὸ πτώμα.

Ἡ ὄπῃ καὶ τὸ πτώμα ἦσαν τοῦ αὐτοῦ μήκους.

Ἡ Κάρμεν προῦχώρησε πρὸς τοῦτο σταθερῶ τῷ βήματι.

Ὁ δεξιόθεν τῆς θύρας φεγγίτης, ἠνοιχθῆ δευτέραν φο- ρὰν, καὶ ἡ μεγάλη ἐρυθρὰ, ἐξυρισμένη μορφή μετὰ τοῦ μακροῦ ἐκ τριγῶν κορυμβοῦ αὐτῆς ἐπεφάνη ἐκ νέου.

Οἱ τοῦ ὑπογείου πελάται μετὰ δυσκολίας θ' ἀνεγνώριζον τὸν Ἄγριον, οὕτω ἀποβαλόντα ἐκ πολυχρόνων πτερῶν διά- δημά του. Ἐν τούτοις αὐτὸς ἦτο ὁ κρύπτων ἐπιμελῶς ὑπὸ τὸ ἐορτάσιμον κάλυμμά του τὸν κόρυμβον τῶν σεροκέων Ἰνδῶν.

Ὁ κύριος αὐτοῦ Κταπόδης τῷ εἶχε δώσει ἐν τῷ ξενοδο- χεῖῳ μίαν γωνίαν καὶ ἐν παλαιοκράββατον.

Ὅταν, μετὰ τὴν ἐορτὴν, ἐλθισμόνου νὰ κλείσουν τὸν Μέγαν Ἀρχηγὸν εἰς τὴν τρύπαν του, ὡς ἄγριον θηρίον, ἐξήρ- χετο τὴν νύκτα, διέτρεχε τοὺς διαδρόμους μὲ τὸ σιωπηλὸν ἐκείνο βάδισμα τὸ ἰδιάζον τοῖς Ἰνδοῖς καὶ πανταχοῦ ὅπου ἠδύνατο ἔρριπτε βλέμμα περιέργου παιδίου.

Ὁ κοιτῶν αὐτοῦ ἦτο ἀμέσως κάτωθεν τοῦ δωματίου ὅπου εἶχε δειπνήσει ἡ Κάρμεν καὶ ὁ Οὐδέστερν.

Κατ' ἐκεῖνο τὸ ἑσπέρας τὸ ξενοδοχεῖον ἦτο κατὰ μιστὸν πελατῶν. Εἰς ὅλα τὰ δωμάτια ἐπανηγύριζον οἱ ὑπρέται ἦσαν τόσον ἀψησολημένοι, ὥστε δὲν ἠδύναντο νὰ προσέχωσι τὸν Ἄγριο.

καμε. Τότε εύρίσκει άλλον χωροφύλακα καθ' ὁδόν. Καί — «πᾶρε τοῦτον ἴδω, ἔχει ένταλμα, νά τόν πᾶς ἴστον Ταμιάν καί ἀπ' ἐκεῖ ἴστην φυλακὴν», — λέγει πρὸς τόν συνάδελφόν του. Οὕτως ὁ κ. Τυπάλδος περιέρχεται εἰς άλλας χεῖρας . . . καλλιτέρας. Ὁ δεύτερος χωροφύλαξ δέχεται μετὰ παρακλήσεως μόνον νά τόν ὀδηγήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐνώπιον τοῦ κ. . . . Νικολοπούλου τμηματάρχου ἐπὶ τῆς καταδιώξεως. Ἐκεῖ ὁ κ. Τυπάλδος ἀνέπνευσε τῷ ἐπετραπῆ νά καθήσῃ καί ἀναπαυθῆ, ἀλλ' ἔμεινε φρουρούμενος μέχρις οὗ ἦλθεν ὁ ἐπὶ τῶν εἰσπραξέων ταμίας μετὰ δύο ὥρας, ὅστις τῷ ἐσυγχώρησε νά ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, καί ἐκεῖ νά πληρώσῃ τὸν φόρον, τὴν ποινὴν 20 000, τοὺς τόκους καί τὰ σὺλληπτρα !!!

(Ἐκ τῆς «Χώρας».)

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Μπουρμπουλῆθρας. — Καί ἔσπευσαν ὅλοι αἱ ἐφημερίδες ν' ἀναγράψωσιν ὅτι συνελήφθη ὁ ἀρχιυπονομοποιὸς Ζώης Χριστόπουλος, καί ἔσπευσαν ν' ἀναγράψωσιν ὅτι οὗτος ἔχει διαπράξει καί χιλιάδας ἐπὶ χιλιάδων άλλὰ στυγερά ἐγκλήματα καί τέλος διὰ νά μὴ φανῆ ὅτι ἡ αστυνομία μας συνέλαθε μίαν μπουρμπουλῆθραν, ἥτις διεπράξη εἰς χεῖράς τῆς ἐπρόσθεσαν ὅτι καί μὲν δὲν ἐνέχεται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν ὑπονόμων οὐδ' εἰς τὴν τῶν μετοχῶν τοῦ κ. Ἀντωνιάδου κλοπὴν, ἀλλ' ἐν τούτοις εἶναι ροβερός κακοῦργος καταδικασθεὶς ἄλλοτε εἰς θάνατον καί δραπετεύσας ἐκ τῶν φυλακῶν Σύρου. Τοὺς συγγαίρομεν διὰ τὸ εὐφάνταστον αὐτῶν.

Ἡμεῖς ὅμως σᾶς λέγομεν, κύριοι, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς οὐδέποτε ἐνεκαθεῖρθη εἰς τὰς φυλακάς Σύρου, οὐδὲ ἀπέδρασε συνεπῶς αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι ἀπλουστατα εἶναι φυγόδικός τις, κατηγορούμενος διὰ μικροκλοπὴν τινα, δι' ἣν οἱ ἄλλοι δύο δῆθεν συνένοχοί του Κ. Κοτσουρῆς καί Γ. Ἀντωνέλος καταδικάσθησαν εἰς τρίμηνον φυλάκισιν.

Διὰ τῶν ψευδῶν ὅμως αὐτῶν ἀναγράψεων τῶν κατώρθωσαν νά καλύψωσι τὸ ζήτημα τῶν ὑπονομοποιῶν καί τὴν ἀστυνομικὴν ἀνικανότητα πρὸς ἀνακάλυψιν τούτων.

Οὗτος δὲ, ἐπιφρολούμενος τὴν ἐλευθερίαν ταύτην, μετέβαινε ἀπὸ μιᾶς ὥρας εἰς ὅλα τὰ πατώματα, κρυπτόμενος ἅμα ἔρχοντο οἱ ὑπκρέται καί παραβιάζων μετὰ βλαβήδους ἀπολαύσεως τὰ ἄπειρα μυστικὰ τοῦ ἔρωτος ἢ τῆς μέθης, τὰ φρουρούμενα ὑπὸ τρέμοντος σύρτου καί σκοληκοβήτου διαφράγματος.

Τὸ κόκκινο δωμάτιον καθὼς ἔλεγον ἐν τῷ ξενοδοχείῳ, τὸ δωμάτιον ὅπου ἡ Κάρμεν ἔμενε μόνη κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν, ἐφείλκε πρὸ πάντων τὴν περιέργειαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ, διότι ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀσχολούμενος κατώρθωσε νά μετακινή τὴν στρώσιγγα ἐνὸς τῶν φεγγιτῶν, καί ἠδύνατο νά βλέπῃ ἐν ἀνέσει.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἔθετε τὴν ἐξυρισμένην κεφαλὴν του εἰς τὴν ὀπὴν, ἡ Κάρμεν ἦτο μετὰξὺ αὐτοῦ καί τοῦ πτώματος. Οἱ στυγνοὶ αὐτοῦ ὀφθαλμοὶ περιστράφησαν, ζητοῦντες τὸ ἄλλο πρόσωπον τῆς σκηνῆς ἐκείνης καί μὴ εύρίσκοντες αὐτό.

Ἐν τούτοις ἡ Κάρμεν, ἤρπασε τὸν Οὐέστερν ἀπὸ τῶν φοραμάτων αὐτοῦ καί ἤρχισε νά τὸν σύρῃ πρὸς τὴν ὀπὴν. Ἐξηκολούθει δὲ νά ἦναι μετὰξὺ τοῦ σώματος καί τοῦ Ἀγρίου ὅστις προσεπάθει νά ἴδῃ . . .

Καί εἶδε τέλος.

Ἡ κεφαλὴ καί οἱ ὦμοι τοῦ Οὐέστερνεῖχον πέσει ἐντὸς τῆς ὀπῆς, ἡ δὲ Κάρμεν περιστράφη περίξ αὐτῆς διὰ νά σπρώξῃ τὸ λοιπὸν τοῦ πτώματος.

Τὸ ὄμμα τοῦ μεγάλου Ἀρχηγοῦ διηνοιχθῆ ὑπερμέτρως.

Ἡ ἔκτακτος. — Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ἡ ἔκτακτος σύνοδος, προαγγέλλεται ἀληθῶς ἔκτακτος. Ἀκόμη δὲν ἤρχισε καί ἐποικίλθη δι' ἐπεισοδίων πολλῶν, ἐν οἷς καί ἐν παρὰ τέταρτον αἵματηρὸν, τὸ τῆς μονομαχίας τοῦ κ. Θεοτόκη μετὰ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου. Ἀκόμα τί ἔχει νά γείνην ἀρὰ γε;

Ὁ Γούλας. — Ὁ Γούλας ἀπὸ μιᾶς ἐβδομάδος εύρίσκει εἰς τὴν προσφιλῆ του παλαιὰν κατοικίαν, τὰς φυλακάς παλαιοῦ στρατόνος. Ἀκούων δὲ τὰς καθ' ἑκάστην ἀναγραφόμενας κλοπὰς ὀρνίθων ἐπικαλεῖται τὸ ἄλλαχόσε, λέγων, μὲ κατηγοροῦν ὅτι ἐγὼ ἔκανα ὅλας τὰς κλοπὰς τῶν ὀρνίθων τώρα ὅμως ποῖος τῆς κάνει;

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ ἐπίστασία δὲν τοῦ ἀνέθεσε τὴν καθαρότητα εἰσέτι τῶν φυλακῶν, δι' ὅπερ οὗτος παραπονεῖται προβάλλων ὅτι ἔχει ἀπαράγραπτα δικαιώματα ἐπὶ τῶν βουτῶν μεθ' ὧν οὕτως εἰπεῖν συνεζυμώθη. Καί οὕτω μένει μία εἰσέτι εἰδικότης ἀχρησιμοποίητος ἐνεκεν ἀβελτηρίας τῶν ἀρμοδίων.

Ἡ παρασημοφορία. — Εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας ἀπενεμήθη τὸ παράσημον Μετζίτη Γ'. τάξεως εἰς δὲ τὸν κ. Εἰταγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν κ. Γαλιάτσου ὡς καί εἰς τὸν ἀστυνόμον κ. Σωτήρηγον τὸ αὐτὸ Δ'. τάξεως. Φρονούμεν ὅτι δικαιότερον ἦτο τὸ τῆς Γ'. τάξεως καί ἴσως, καί τῆς Β'. νά ἐλάβανεν ὁ κ. Γαλιάτσας, ἐκτὸς ἐὰν ἡ προτίμησις αὐτῇ ἐγένετο εἰς τὸν κ. Σταῖλον διὰ τὴν ἐκδούλευσιν ἥτις παρεσχέθη εἰς τὴν ἄμωρον ἐπικράτειαν ἐπὶ τῆς Ἀρχοντείας του, τῆς ἐλλείψεως ἐξ αὐτῆς πολλῶν κλεπτῶν, ἐνεκεν τῆς ἐνταῦθα ἀνενοχλήτου διαμονῆς των.

Τὸ Μητροπολιτικὸν ζήτημα. — Δὲν ἤξεύρει κανεὶς ποῦ θὰ καταντήσῃ. Αὐτὸς ὁ μιτρικὸς ἐρεθισμὸς φαίνεται ὅτι θὰ ζεσπάσῃ ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἐφάνη πλέον τὴν μετρόπορον πάσχει.

Τὰ χεῖλη του ἐκινήθησαν, χωρὶς νά παραγράψωσιν ἤχόν τινα ἄλλα προφέροντα προφανῶς ἐνδομύχως τὴν λέξιν:

— Ὁ Ἀμερικανός! . . .

Ἡ Κάρμεν ἐξῆλειψε διὰ τοῦ ποδὸς τὰς ἄραιās κηλίδας αἵματος αἵτινες ἐβάψαν τὸ σανίδωμα καί ἐπέπαπεν αὐτὰς διὰ τέρας.

Τούτου γενομένου, ἐπανέθεσε τὴν σανίδα εἰς τὴν θέσιν τῆς.

Εἰς τὴν μεγάλην μορφήν τοῦ Ἰνδοῦ ἐπεχύθη θαυμαστικὸν ἀπορίας μειδιάμα.

Τὸ στόμα του ἠνοιχθῆ καί ἔβαλε λαρυγγώδη ἐπισφώνησιν.

Ἡ Κάρμεν ἀσχολουμένη ὅπως σπρώσῃ τὴν σανίδα, ἀνέφριζεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν καί ἐστράφη.

Δὲν εἶδε τίποτε. Ἡ ἐρυθρὰ μορφή τοῦ Ἀγρίου εἶχε μείνει ἄφαντος, καί ὁ φεγγίτης ἐκλείσθη.

Ἡ Κάρμεν ἔτεινε τὸ οὖς. Οὐδεὶς κρότος ἤκούετο, εἰμὴ μόνον αἱ βραγχώδεις φωναὶ τῶν ἐν μέθῃ τοῦ ἄλλου πατώματος, οἵτινες ὠροῦντο πλέον . . .

Ἡ Κάρμεν ἐφόρεσε τὴν προσωπίδα τῆς καί διηυθύνθη πρὸς τὴν θύραν.

Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν, ἀποῦ ἔσυρε τὸν σφῆρην, ἤγγιζε τὸ μῆλον τῆς θύρας, ἡ αὐτὴ λαρυγγώδης κραυγὴ ἥτις τὴν εἶχε φοβίσει ἠκούσθη ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους τῆς θύρας.

Εἶτα ἡ κλεις, ἡ μείνασα ἐξώθεν, περιστράφη ζωηρῶς ἐν τῷ κλειθρῷ.

Ἡ Κάρμεν ἐθαμβώθη καί οἱ πόδες αὐτῆς ἔτρεμον ὑπὸ τὸ

Ἡ Ξυλοστρωσία τῶν Ἀθηναϊκῶν ὁδῶν.— Ἀληθῶς εὐχάριστος εἶναι ἡ εἰδήσις καθ' ἣν αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως θὰ ξυλοστρωθῶσιν ὑπὸ τῆς γενικῆς ἐταιρείας τῶν ἐργοληψιῶν. Δὲν γνωρίζομεν τοὺς ὅρους τοῦ μετ' αὐτῆς συμβολαίου, ἀλλ' ὁ καλλίτερος θὰ ἦτο ὁ ὀρίζων : « Ἐν περιπτώσει μὴ καλῆς ξυλοστρώσεως τῶν ὁδῶν, νὰ ξυλοστρώνεται ἡ Ἐταιρεία. »

Ἑβραϊκὴ σκέψις.— Τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον τῆς Θεσσαλονίκης καὶ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων, ὡς γράφουσιν εἰς τὴν ἐφημερίδα *Saadet*, ὑπογράφουν αἴτησιν πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλῃν, ἐναντίον τῆς ἐνώσεως τῶν μακεδονικῶν σιδηροδρόμων μετὰ τῶν ἑλληνικῶν, διότι, λέγουσιν, τὸ τοιοῦτον θὰ κατέστρεφε τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ θ' ἀνεδεικνυε τὸν τοῦ Πειραιῶς. Πολλὴ ἑβραϊκὰ σκέπτεται καὶ τὸ ρηθὲν Ἐπιμελητήριον καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων εἰς τὸ διεθνὲς τοῦτο ζήτημα.

Ὁ Παπαγώργις τῆς Κολοκυθοῦς.— Φρενιασμένοι πλέον εἶναι οἱ Κολοκυθιώταις κατὰ τοῦ Παπαγώργη τοῦ Στύπα, τοῦ λειτουργοῦντος ἐν τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας εἰς τὴν ῥωμαντικὴν Κολοκυνθοῦν. Ὁ ἱερεὺς αὐτὸς τοῦ Ὑψίστου φαίνεται ὅτι κρύπτει ὑπὸ τὸ βᾶσον του πολλὰς ἀμαρτίας καὶ μεταξὺ ἄλλων δὲν σέβεται τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου ἧτις ἐντέλλεται τὸ *Ὁὐ κλέψεις*, καθὼς λέγουσιν αἱ κακαὶ γλώσσαι, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς ἐκεῖ πλέον δὲν τὰς πιστεύομεν, μολοντοὶ μᾶς διηγῆθησαν τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον, μεταξὺ ἄλλων.

Γυνὴ τις ἐνοριτίσσά του εἶχε λησμονήσει τὴν ὀμβρέλα της εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὴν ἐπανεύρη, μάτην δὲ τὴν ἐζήτησε παρὰ τοῦ Παπαγώργη ἐπανειλημμένως, ἕως οὗ ὁ ἱερεὺς ἀδημονῶν τῆ εἶπε :

— Μὰ, εὐλογημένην χριστιανὴν, ἔλα ἔστὸ σπίτι μου νὰ ἴδῃς κι' ἂν εὔρησ τὴν ὀμπρέλα σου μέσα ἔσθης δικαίς μου, πᾶρ' τὴν.

Ἡ δὲ ἀπολέσασα αὐτὴν πορευθεῖσα εἰς τὸν οἶκον τοῦ αἰδεσίμου ἱερέως εὔρεν ἐκεῖ ἄρθρον σολλογὴν ἀλεξιθερογίων καὶ ἀλεξιθλίων μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲν εὔρεθη καὶ τὸ ἰδικόν της. « Ὅλα ἦσαν δικὰ του τοῦ παπᾶ. »

Τελευταῖον δὲ ὁ παππᾶς οὗτος μαθὼν ὅτι πολλὰ κατ'

βάρος τοῦ σώματός της. Οὐχ ἦπτον προσεπάθησε πάσῃ δυνάμει νὰ ὠθήσῃ τὴν θύραν.

Ἄλλ' εἰς μάτην.— Ἦτο κλεισμένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VIII

Ἡ ἐν τε πόντος α.

Ἡ Κάρμεν ἔμεινε πρὸς στιγμὴν ὡς ἐμβρόντητος.

Ἐπῆρχε μάρτυς τοῦ ἐγκλήματος.

Ἐπεχώρησεν ἕως εἰς τὸ μέτον τοῦ δωματίου καὶ ἐκράτει τὸν πόδα ἐπὶ τῆς σανίδος, ἧτις ἐκάλυπτε τὸ πτώμα, ὡς ἂν ἤθελε νὰ σφραγίσῃ αὐτὸ διὰ τοῦ βάρους της.

Τὸ σωματὶ τῆς ἔκυψε πρὸς τὰ ἐμπρός.— Εἶχε τὰ ὄμματα καθηλωμένα εἰς τὸ ἔδαφος, τὰ στέρνα ἀναπάλοντα, τὸ οὖς προσεκτικόν.— Ζωηρὸν ἐρύθημα ἀντικαθίστα, ὑπὸ τὴν προσωπίδα της, τὴν ὥραν ὠχρότητα τῶν παρειῶν της.

Ἠχοράζετο.— Οὐδεὶς θόρυβος διεδέχθη τὴν ἐν τῷ διαδρόμῳ ἐπιφώνησιν.

Δὲν ἤκούετο ἄλλο εἰμὴ ὁ συγκεχυμένος πάταγος τῆς ὀδοῦ, ὅπου ἡ ἄσθμαινοῦσα ἀπόκρουε ἐπνεε τὰ λείψιμα ψάλλουσα τὰ τελευταῖά της ἄσματα καὶ αἱ ὠρυγαὶ τοῦ ἐπάνω πατώματος.

Ἡ Κάρμεν ἀνέμεινε, ἐπὶ ἐν λεπτόν, ἀκίνητος καὶ τηροῦσα τὴν περίτρομον στάσιν της.

αὐτοῦ λέγονται, εὐθὺς ἅμα εἶπε τὸ εὐαγγέλιον ἐξεφώνησεν εἰς ἐπήκουσιν πάντων τῶν ἐκκλησιαζομένων :

— Ὅσοι λέγουν τὸ κακὸν μου, νὰ ἦναι **θεοκατάρτοι.**

Καὶ ὁ ἄρρορισμὸς αὐτοῦ οὗτος ἔτρεψεν εἰς φυγὴν ὄλους τοὺς χριστιανούς, διότι οὐδεὶς ἦτο ὁ λέγων τὸ καλὸν του.

Νομίζομεν ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἅμα εὐκαιρήσῃ ἐκ τῆς τρικυμίας τοῦ Μητροπολιτικοῦ ζητήματος, ὀφείλει νὰ ἄρῃ ἐκ μέσου τῶν Κολοκυνθιωτῶν τοιαύτην πέτραν σκανδάλου, διὰ νὰ μὴ συμβῶν τίποτε παρατρέγωδα ἐπὶ βλάβῃ τοῦ γοήτρου τοῦ κλήρου.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ.— Ὁ κ. διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, καθ' ἅ πληροφροῦμεθα, ἐπιτεθεὶς αἰφνιδίως κατὰ τῆς Δείσσης Μανιατάκη, κατέσχευ ἐπὶ τῆς χαρτοπαικτικῆς αὐτῆς τραπέζης ἕνα κουδούνι καὶ ἕνα κουτὶ σπῆρτα.

ΣΟΒΑΡΟΝ.— Ἐν Πειραιεὶ παρατηρήσαμε ὅτι ἐξῶθεν τοῦ κιοσκίου τοῦ φίλου Φόν εἶναι παρατεταγμένα ἕως 3½ κανόνια πωληθέντα παρὰ τοῦ κ. Τρικοῦπη καὶ περιμένοντα ἀκόμη νὰ ἔλθῃ νὰ τὰ παραλάβῃ τὸ ὀλλανδικὸν ἀτιμόπλοιο. Καλὰ, ἀλλὰ τί ἤθελαν νὰ τὰ βάλουν ἐκεῖ τραγῶφ τοῦ Φόν; Μήπως διὰ νὰ τοῦ ἐνθυμίζουσι τὴν κανόνια τραβούσ' ἕνα καϊρό;

ΝΕΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Εἰς τὸ ὑπὸ τὴν δραστηρίαν καὶ φιλότιμον διεύθυνσιν τοῦ κ. Περικλέους Κυριακοῦ θεάτρον Συγγροῦ, ἐξακολουθεῖ τρέχων ὁ κόσμος· εἰς πᾶσαν παράστασιν εἶναι κατάμεστον. Κατήντησε πλέον καὶ εἰς τὸ ὑπερῶν του νὰ πηγαινῶν φράκα καὶ κλάκ.

Καὶ ἡ **Ἰουδαία** ἐπέτυχε παρασταθεῖσα, ἡ δὲ κ. Σιμονὲ κατεχειροκροτήθη, ὡς Ραχὴλ.

Ἄλλ' ὁ θρίαμβος τῆς ἐαρινῆς περιόδου μέχρι τοῦδε εἶναι ἡ παράστασις τῆς **Ἀῖδας**.

Ἀπόψε δίδεται ἡ τρίτη παράστασις αὐτῆς καὶ τρέχει πλέον ἀπὸ χθὲς ὁ κόσμος νὰ καταλάβῃ θέσεις.

Ὁ φιλότιμος καὶ φιλόκαλος ἐργολάβος τοῦ θεάτρου κ.

Εἶτα ἔκυψε καὶ ἔλαβε χαμόθεν τὴν μακρὰν μάχαιραν, ἣν ἠθέλησε νὰ μεταχειρισθῇ ὡς ὄπλον ὁ Οὐδέστερν.

Ἡ χεὶρ αὐτῆς ἐσφιγξεν ἰσχυρῶς τὴν ἐβενίνην της λαβῆν. Αἱ πτυχαὶ τοῦ μετώπου της ἐξηρανίσθησαν. Ἀπέσπασε τὴν προσωπίδα της καὶ τὸ ὄμμα της προσηλώθη ἀπορασιαστικόν, ἐπὶ τῆς θύρας.

Ἐν αὐτῇ ἐπίλθεν αἰφνιδίον βεῦμα θάξρους ἀδαμάστου καὶ ὑπερηράνου. Τὸ μειδιάματ της προεκάλει τὸν ἀναπόφευκτον κίνδυνον· οἱ ῥώθωνες αὐτῆς ἐξωγκώθησαν ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ τῆς προσεχούσας πάλης . . .

Αἱ Ἀθηναὶ θὰ προσεχύνουν ἐνώπιον τῆς μεγαλοπρεποῦς ἀκτινοβολίας τῆς ἀρειμανίου ἐκείνης καλλονῆς καὶ θὰ ἐκάλουν αὐτὴν Παλλάδα. Τὰ πάντα νῦν ἐν αὐτῇ ἦσαν σθένος καὶ ὑπερηράνος τοῦ κινδύνου περιφρόνησις.

Τετέλεσται ἀληθῶς δι' ὃν τινα ἦνοιγε τὴν θύραν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν.

Ἄλλ' ἡ θύρα δὲν ἠνοίχθη καὶ βαθεῖα σιγὴ ἐξηκολούθησεν ἐπικρατοῦσα ἐν τῷ διαδρόμῳ.

Ἡ προσδοκία παρετάθη καὶ ἐψύχρανε τὴν καρδίαν τῆς Κάρμεν. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ σόνου ἐπανῆλθεν. Ἡσθάνθη ἐκ νέου φριχάσιν, διότι ἡ ἰδέα τοῦ κινδύνου ἀπεμακρύνετο καὶ εὔρισκετο μόνη, δεσμευμένη μετὰ τὸ ἐγκλημα αὐτῆς, φυλακισμένη μετὰ πτώματος.

Ἡ στάσις αὐτῆς ἀπώλεσεν ἀνεπαισθῆτως τὴν ἀρρενωπὴν ὑπερηφάνειάν της. Τὸ ἀνήσυχον ὄμμα της ἐπλανήθη περὶ τὸ

Κυριακός ἐφελκύνει ὄλοεν πλειότερον τὰς συμπαθείας τοῦ θεα-
τροβάμονος κόσμου.

Εὐγέ του!

Ο ΓΑΒΡΙΑΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἰπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσεν ὁ Β. τῆς Ἀ-
κροπόλεως ἄρθρον περὶ ἐνὸς Κρούκης λωποδύτου, ἐν ἐφηβικῇ
ἡλικίᾳ, ὃν καὶ ὁ Ραμπαγᾶς ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσῃ
ἐν ταῖς φυλακαῖς, κατὰ τὸ διάστημα τῆς φυλακίσεώς του.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀναδημοσιεύομεν διὰ νὰ δεῖξωμεν πρῶ-
τον ποῦ κατήντησεν ἡ Ἀστυνομία μας σήμερον, ἀναγκαζο-
μένη νὰ καταφεύγῃ εἰς τὴν βοήθειαν λωποδύτου πρὸς σύλλη-
ψιν λωποδύτων καὶ ὁμολογούσα οὕτω τὴν ἀχρηστίαν τῆς καὶ
δεύτερον πόσον εἶναι ὁ Κρούκης Γαβριάς καὶ ὁ Γαβριάς
Κρούκης.

Τὸν λόγον ἔχει ὁ Β. τῆς Ἀκροπόλεως.

Πρὸ τῶν ἡμερῶν προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀστυνομίας
νεανίας τις χρησιμεύων ὡς ἀνιχνευτῆς τῶν λωποδυτῶν, οἵτινες κατὰ
τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐτρέμαζαν ὀλίγον τὴν ἡμετέραν πόλιν. Τὸ νέον
αὐτὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον εἶνε δεκατετραετής νεανίας ἀκόμη, ὅστις
ὅμως εἶχε πρὸ πολλοῦ ἀνοικτούς λογαριασμούς μετὰ τὴν ἀστυνομίαν, ἥ
τις πότε ἀνεκάλυπτε καὶ πότε ἔχανε τὰ βήματά του, τὰ ὁποῖα ὅπου
καὶ ἂν διηθύνοντο, ἀφίον ἔχην ἀρκιτὰ αἰσθητὰ εἰς τοὺς ὀρνι-
θῶνας τῶν κατοικίων τοῦ ἀστεως καὶ εἰς τοὺς μπε-
ζαχτὰδες τῶν ὀπωροπωλῶν τῆς ἀγορᾶς. Εἶνε ἀπὸ τοῦ
ἔθους ἐκείνου τῶν χαμινίων. Ἄτινα ἀπεικόνισεν ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ ἐν
τῷ προσώπῳ τοῦ Γαβριά. Τὰ χαμίνια ταῦτα νομίζει κανεὶς ὅτι τὰ
ἔπλασεν ἡ φύσις διὰ νὰ γίνωσιν ἀνακριταί, εἰσαγγελεῖς καὶ ἀστυνόμοι
ἀλλ' ἢ ἀνατροφή. ἦν λαμβάνουν, εἰς τὰς τριόδους ἐν ἀναστροφῇ μετὰ
λωποδυτῶν, τὰ προετοιμάζει λωποδύτας καὶ ἀνθρώπους τῶν κατέρ-
γων. Ζοῦν ἐλευθέρως ὡς τὰ πουλιά· ἄλλοτε ἐκοιμῶντο σὲ κάτι τρύπαι
παραδόξως ὑπαρχούσας, ἐκεῖ ἐνθα ὑψοῦτο ἀγέρωχον τὸ ὄρολον τῆς
ἀγορᾶς, σήμερον κοιμῶνται εἰς βδελυρὰ ὑπόγεια, ἥ ἐντὸς τῶν κιβωτίων
τῶν ἐμπορευμάτων, ἅτινα ἀφίον εἰς τὰς ὁδοὺς οἱ ἔμποροι μας· συ-
χνότερα ὅμως κοιμῶνται τὸν νήδυμον εἰς τὰ κρατητήρια τῆς ἀστυνο-
μίας, ἐκεῖ δὲ τοὺς ἐξεγείρουν ὀλίγα λακτίσματα τοῦ κλητῆρος, ἥ μερι-

καὶς βουρδουλιαῖς εἰς τὰ νῦτά των. Μόλις αἰσθανθῶν αὐτὰς τὰς ἀβρὰς
ἐνδείξει συμπαθείας, πηδοῦν περισυλλέγοντες τὰ ράκη των καὶ ἂν
κατορθώσων. Ζεφεύγουν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐλευθεροὶ
ἐξασκοῦν τὸ ἐπάγγελμά των, μέχρις ὅτου συλληφθῶν ἐκ νέου εἰς τινα
ὀρνιθῶνα ἱκαλλάσσοντες τοὺς ἰδιοκτητὰς τοῦ βάρους τῆς κτηνοτρο-
φίας, καὶ ἀποπεμφθῶν τῆς πόλεως. Ὁ Οὐγκὼ διαιτείνεται ὅτι ἀπὸ τὰ
χαμίνια εὐτὶ γεννῶνται οἱ ἥρωες καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναφέρει
τὸν Γαβριέλῃν, ὅστις σημειωθῆται ἐν παρόδῳ, οὐδέποτε ὑπῆρξεν ὀρνι-
θοκλέπτης, μήτε περιεπάτησεν ἀνυπόδητος εἰς τὰ πεζοδρόμια τῆς πό-
λεως, πλαταγίζων τὸν πόδα του ἐπιδεικτικώτατα κάτωθι τῶν παρα-
θύρων τοῦ κ. Στεφανίδου. Οἱ βιογράφοι τοῦ τουλάχιστον δὲν ἀναφί-
ρουν ἂν ὁ Γαβριέλῃς ἔκαμε ποτὲ τὸ ψαράκι στὸν τοίχον, δηλαδὴ ἂν
ἔθεσε τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑψὸν τοὺς πόδας περιεπάτει
μετὰ τὰς χερας, ὡς ὁ ἡμέτερος ἥρωες Κρούκης, ὅστις ἤδη ἀριθμεῖται με-
ταξὺ τῶν ἰργάνων τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας τῆς πόλεως.

Ὁ Κρούκης οὐδέποτε ἐφιλοδύσησεν νὰ γίνῃ στρα-
τηγός· τὰ χρυσᾶ γαλόνια, αἱ κυρταὶ σπάθαι καὶ οἱ
ἀργυροροσὶ πτερνιστήρες δὲν τοῦ ἔκαμον τὴν παρα-
μὴν ἐν τῷ ὕπνωσιν. Ἡ φιλοδοξία του ἦτο πῶς νὰ χώνεται εἰς
ὑπονόμεους τῆς πόλεως, νὰ περιρέχεται ἐντὸς αὐτῶν, νὰ ἐξέρχεται τὴν
νύκτα καὶ νὰ εἰπτεται εἰς τὰ κοτέτσια τῶν οἰκοκυρίων, νὰ
στραγγαλίζῃ τὸν ταλαίπωρον πετεινόν, νὰ κλέπῃ μερικὰς ὀρνιθὰς καὶ
νὰ ἀρπάξῃ μερικὸς τετραδράχμους κυλίνδρους ἀπὸ τὰς χρηματοθήκας
τῶν μικροπύρων. Ἡμέραν τινὰ μάλιστα κατεζητεῖτο δραστηρίως,
διότι ὁ δεκαετραετής ὀρνιθοκλέπτης εἶχε διαπράξει καὶ ἄλλην σοβα-
ρωτέραν κλοπὴν τριακοσίων δραχμῶν καὶ μιᾶς ἀποσκευῆς ἵππου. Ἡ
κλοπὴ διεπράχθη ὑπὸ τὰς ἐξῆς περιστάσεις. Ἀφελὴς κάτοικος τῆς
πρωτευούσης εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ ἀπολέσῃ τὸν ἵππον του καὶ εὗρι-
σκετο εἰς τὴν ἀνάγκην τὰς τριακοσίας δραχμ. τὴν μόνην του περιουσίαν,
νὰ τὴν διεθέσῃ ὑπὲρ τῆς ἀγορᾶς ἵππου. Τὴν ἐπιθυμίαν του αὐτὴν τὴν
ἐξέφρασεν εἰς τὴν σύζυγον του, καὶ κατὰ τὴν ὕβαν τῆς διηγήσεως,
μεταφέρων εἰς τὴν παρακειμένην οἰκίαν ὅσα ὁ Κρούκης ἤκουσεν
ἐπίσης, εἰς τὰς τριακοσίας αὐτὰς δραχμὰς τὰς ἐκρυπτεν εἰς τὸ φέσι
ποῦ ἦταν εἰς τὸ κομῶ. Τοῦτο ἤρκασεν αὐτῷ καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν
ὁ Κρούκης παρουσιάζεται εἰς τὴν κυρὰ Νικόλενα.

— Κυρὰ, ὁ κύρ Νικόλας μοῦ εἶπε ὅτι τῆρε ἕνα ἄλογο, καὶ νὰ μοῦ
δώσῃς τῆς τριακοσίας δραχμὰς ποῦ ἔχει σὸ φέσι καὶ τὰ χαμόρα.
Ἡ κυρὰ Νικόλενα τὰς δίδει καὶ αἱ 300 δρ. τοῦ κύρ Νικόλα ἐπτεργίσαν
ἀνεπιστρέπτει ἀπὸ τὸ φέσι του. Ὁ Κρούκης ἔκαμε τὴν δουλειά του, συν-
ελήφθη δὲ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ὅτι εἶχεν ἐξοδύση πλέον τὰ κλαπέντα
χρήματα καὶ ἐξωρίσθη εἰς Σμύρνην, ὅπου ἡ ἀστυνομία τὸν ἐξεδίωξεν,
ὀλίγας δὲ ἡμέρας μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ δεκατετραετοῦς λωποδύτου, τὸ
χρηματοκώβιόν του μικροπωλητῷ ὑπέστη τὰς συνεπείας τῆς ἐπανόδου
τοῦ Κρούκης εἰς τὴν πατρίαν.

Τελευταίως ἀνεκαλύφθη ἐντὸς τῶν ὑπονόμεων περιφερόμενος ὡς ὁ μι-

δωμάτιον, ζητοῦν τὴν ἐξοδὸν ἣν ἐγίνωσκεν ὅτι δὲν ὑπῆρχε.
Μία μόνη σκέψις κατεῖχε τὸ πνεῦμά της· νὰ φύγῃ. Νὰ φύγῃ
τὸν ἐπᾶρτον ἐκείνον τόπον, οὗ ἕκαστον ἀντικείμενον τῆ ὀμί-
λει ἐντόνως περὶ τοῦ ἐκεῖ, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς, ἀνθρώπου! νὰ
φύγῃ τὰ παραπετάσματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἡ ἐξημμένη φαντα-
σία τῆς ἔθαψε δι' αἵματος, — τὴν τράπεζαν ἐκείνην ὅπου ἔ-
μενον τὰ ψιγία τοῦ τελευταίου γεύματος τοῦ δολοφονηθέντος
Ουέστερν, — τὸ ἔδαφος ἐκείνου τέλους τὸ διὰ τέρας πεπραμέ-
νον, καὶ τοῦ ὁποῖο ἡ μία τῶν σινδῶν τῆ ἐφαινενο βραδέως
κινουμένη καὶ παρέχουσα διόδον εἰς γογγυσμούς...

Ἦτο γυνὴ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν· εἶχεν ἐλέγχους γυ-
ναϊκός· ἦτο ἀσθενής, ἔτρεμεν, ἔλαιε.

Ἐρριψε καὶ αὐτὴ τὴν μάχαιραν. Ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ τὴν θύ-
ραν ἀνοιγομένην, οὐχὶ πλέον διὰ ν' ἀντισταθῇ ἢ ν' ἀνοίξῃ
διόδον, ἀλλὰ διὰ νὰ θύσῃ ἕνα ζῶντα μεταξὺ τοῦ τρόμου αὐτοῦ
καὶ τοῦ νεκροῦ.

Καὶ ἕκαστον δευτερόλεπτον ἠύξανε δι' αὐτὴν τὴν ἀσφρη-
τον ταύτην ἀγωνίαν. Ἐπρεπε νὰ φύγῃ ἀνθ' οἷας δῆποτε θυ-
σίας.

Ἦνοιξεν ἐν τῶν παραθύρων καὶ ἀνεπέτασε τὰ δικτυωτὰ.
Δύο πατώματα ἐχώριζον τὰ παράθυρα ἀπὸ τοῦ λιθοστρώτου
τῆς ὁδοῦ.

Ἡ Κάρμεν ἐμέτρησε τὴν ἀπόστασιν ταύτην καὶ παρρυθῶς
ἔλαβε τὴν ἀπόφασίν της.

Ἰπῆρχον διαβάται εἰς τὴν ὁδόν. Πάντα τὰ ὑπόγεια καὶ

ἄλλα ἦσαν εἰσέτι ἀνοικτὰ, ἀλλ' ἡ Κάρμεν ἤθελε νὰ φύγῃ.

Ἀπίστευε μετὰ σπουδῆς μίαν τῶν σινδῶν τῆς κλίνης καὶ
προσεπάθησε νὰ τὴν δέσῃ εἰς τὰς κίγκλιδας τοῦ ἐξώστου. . . Αἱ
χεῖρές της ἦσαν ἄνευ δυνάμεως καὶ ἄνευ δεξιότητος. Μόλις
δὲ μετὰ πολλοὺς ἀνωφελεῖς ἀγῶνας κατορθώσασε νὰ δέσῃ ὅποι-
σὸν καλῶς τὴν μίαν ἄκρην τῆς σινδῶνης.

Ἡ ἄλλη ἄκρη ἐκρεμάσθη ἡμέσως ἔξω, καὶ ἡ Κάρμεν ἐκυ-
ψε, διὰ νὰ ἴδῃ τὸ ὕψος ὅπου τῆ ὑπελείπετο νὰ πηδήσῃ.

Παρειστήρησε χεῖρα ἐξεργασμένην τοῦ τοίχου, μεταξὺ τοῦ
πρώτου πατώματος, καπερομένου παρ' οἰνοπώλου τῆς ὁδοῦ
Βαλοῦ, καὶ τοῦ πατώματος εἰς τὸ ὅποιον εὗρισκετο ἡ ἰδία.

Ἦχεῖρ αὐτὴ ἤρπασε τὴν σινδῶνην καὶ τὴν ἔσεισε τρα-
χέως. . .

Ἡ Κάρμεν ἦτο ἐν τῇ διαθέσει τοῦ πνεύματος, καθ' ἣν τὰ
κλονισθέντα νεῦρα ἐπιδρώσιν ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς φαντασίας, ἥτις
ἐκπλήσεται, ποιεῖται καὶ βλέπει τὰ πράγματα ὑπὸ ἔποψιν
φανταστικὴν ἢ ὑπερρυσικὴν.

Ἡ μυστηριώδης ἐκείνη χεῖρ ἤτις ἀντίστατο εἰς τὴν φυγὴν
τῆς τῆ ἐράνης ὅτι δὲν εἶναι παντάπασιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.
Ἐμνήσθη τοῦ δαίμονος ὃν ὁ πρόσφατος φόνος καθίστα κύριόν
της. Ἐσκέφθη μήπως καὶ αὐτὸς ὁ νεκρὸς ὁ ὑπὸ τοὺς πόδας
αὐτῆς κοιμώμενος ἴσως. . .

(ἀκολουθεῖ)

κρὸς ἥρωσ τοῦ Βίκτορος Οὐγκώ, τερετίζων δημῶδες φῶμα. Τί ἔκαμνε ἐκεῖ μέσα; Τίποτε. Ἐπρωτίμα ἀπὸ τὰς ἐπιγελοῦς Ἀθήνας τὰς ὑποχθονίου. Ἡ πλατεία τοῦ συντάγματος τὸν ἐπληττε καὶ ἤρσεκετο νὰ διέρχηται τὴν μεγάλην ὑπόνομον καὶ ἐν τῇ ἡμέρῃ ἐκείνῃ νὰ σχεδιάζῃ νέας νυκτολοπάς. Συλλαβοῦσα αὐτὸν ἐκεῖ μέσα ἡ ἀστυνομία ἐσκέφθη νὰ τὸν χρησιμοποιοῦσῃ ἤλθεν εἰς συμφωνίας μαζὺ του, τοῦ ὤρισε μισθὸν ἐκ 45 δραχμῶν τὸν μῆνα. τὸν ἔθεσεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἀστυνομίου κ. Ζώη καὶ τοῦ ἐδείξε τὰ καθήκοντά του, τὰ ὅποια ἐξέτελεσε θαυμασία. ἀνακαλύψας εἰς τὴν περισκελίδα ἐπαλιδὸς τινας ἐκατὸν χρυσαῖα εἰκοσάφραγκα προσεραμμένα ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας. Τὸ ἔργον του εἶνε αὐτό· νὰ ἀνιχνεύῃ τοὺς λωποδύτας, τοὺς ὁποίους γνωρίζει εἰς τὰ δάκτυλα. Ἐζῆσε μαζὺ τους. συνωμίλησε, συνήφαγε, συνέκλεψε καὶ δὲν τοῦ ξεφεύγει μισός.

Πρὸ τιῶν ἡμερῶν τὸν εἶδον εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας. Γνωρίζων ὁ κ. Στάϊκος τὴν περιέργειάν μου εἰς τοὺς τύπους τούτους, οὐκ παράγῃ ἡ κοινωμία μας, μοῦ τὸν ἐπαρουσίασεν. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν ξύων τὴν κεφαλὴν του καὶ κύπτων αὐτὴν εἰς τὸ ἔδαφος. Τὰ μαλλιά του δὲν ἔχουν σχέσεις πολλὰς μὲ τὴν ψήκτραν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ κεφαλὴ του ὁμοιάζει ὀλίγον ὡς ἀκανθόχοιρος. Ἡ ρίς του εἶνε μικρὰ, κάτωθεν δὲ τοῦ μετώπου του δύο μικροὶ σπινθηροβολοῦντες ὄφθαλμοὶ διεικνύουσι μεγάλην νοημοσύνην. Τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου του προσεγγίζει εἰς τὸ καφέγαλ, αἱ δὲ χεῖρές του εἶχον μέγεθος κοπάνου. Λέγει δτι ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ τίμιος ἀστυνομικὸς κλητῆρ, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ «Παρνασσού» διὰ νὰ μάθῃ ὀλίγα γράμματα.

Ἡ Ἀστυνομία τοῦ ἡγῶρασι τὰ βιβλία οἱ δὲ ὑπάλληλοι τῆς τὸν διδάσκουν τὰ πρῶτα γράμματα. Αὐτὸ γίνεται ἐν ταῖς ὧραις σχολῆς του. Ἡ ἐργασία του ὅμως τοῦ ἀπορροφᾷ πλεῖστασ ὧρας. Ἡ ἐργασία του δὲ αὐτὴ εἶναι λίαν καρποφόρος. Αὐτὸς ἀνεκάλυψε τοὺς κλέπτας τοῦ περιπεύρου τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος. Ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς κλοπῆς ἀνακαλύπτει τοὺς κλέπτας. Φαίνεται ὅτι τὰ μέλη τῆς ἐντίμου αὐτῆς σπεῖρας ἔχουν ἕκαστος τὸ σύστημά των. Αὐτὰ δὲ τὰ συστήματα τὰ γνωρίζει θαυμάσια ὁ Κρούκης. Ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀντιληφθῇ πῶς ἐγένετο ἡ κλοπῆ, καὶ τὴν μεσημέριαν τοὺς ἔχει εἰς τὰς χεῖράς τῆς ἀστυνομίας τοὺς κλέπτας. Ὡς ἐκ τούτου αἱ ὑπηρεσίαι. ἃς προσφέρει εἰς τὴν ἀστυνομίαν εἶναι πολὺτιμοι, καὶ τόσον πολὺτιμοι, ὥστε ἡ διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας σκέπτεται νὰ τὸν ἐκπαίδευσῃ, νὰ τὸν ἡθικοποιήσῃ καὶ νὰ τὸν προαγάγῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς. Αὐτὸ πιστεύομεν εἶναι τὸ δυσκολώτερον μέρος τῆς ἀστυνομίας.

Δὲν ἐνθυμούμεθα ποία διάσημος παιδαγωγὸς ἀγγλὶς ἐζητήθη ἀπὸ τὴν γαλλικὴν Αὐλὴν. Ἴνα ἐπιβλέψῃ τὴν ἀνατροφὴν Γάλλου πρίγκηπος. Ἡ διάσημος παιδαγωγὸς συνειφώνησεν, ὡς πρακτικωτάτη γυνὴ, πρῶτον περὶ τοῦ μισθοῦ ἐν θὰ ἐλάμβανε, καὶ ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῆς ἡλικίας τοῦ πρίγκηπος. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, ὅστις διεζήτησε τὰς διαπραγματεύσεις, τὴν ἐπληροφόρησεν ὅτι ὁ πρίγκηψ ὑπερέβη τὸ τρίτον ἔτος.

— Τὸ τρίτον ἔτος; Ἄ! τότε, εἶναι πολὺ ἀργὰ ἐξοχώτατα, καὶ διέλυσε τὴν συμφωνίαν.

Παρεθέσαμεν τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο, διὰ νὰ τὸ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἡ ἀστυνομία μας, ἥτις ἐνῶ μὲν αὐτὴ πιστεύομεν, δὲν ἔχει τὴν δεξιότητα τῆς Ἀλθιονίδος παιδαγωγοῦ, ἐξ ἄλλου καὶ τὸ νέον ἀστυνομικὸν ὄργανόν τῆς δὲν ἔχει μικροτέραν ἡλικίαν τοῦ Γάλλου Πρίγκηπος, κάλλιστα δὲ ἔπραξε φωτογραφήσασα τὸν μικρὸν Κρούκην καὶ θέσασα τὴν εἰκόνα αὐτοῦ εἰς τὸν Πάνθεον τοῦ ὑπαστυνόμου κ. Κολοκοτρώνη, καθ' ὅσον εἶναι πολὺ ἐνδεχόμενον εἰς τὸ μέλλον νὰ τῆς χρησιμεύσῃ ἡ εἰκὼν πολὺ πλεῖστον ἀπὸ τὸν ἴδιον Κρούκην. Β.

Μεθ' ὅλην τὴν εὐφροσύνην ἥτις ἐν τῷ ἄθρῳ τούτῳ διαλάμπει, ἡ μεγαλειτέρα του φάσμα-στέκα εἶναι ὅτι ἡ σύγκρισσις, ὁ παραλληλισμὸς τοῦ λωποδύτου τῶν Ἀθηνῶν Κρούκην, ὅστις ἐνέπνευσεν ἕνα Β. τῆς Ἀκροπόλεως, πρὸς τὸν Gavroche ἢ Γαβριῶν, κατὰ Σκυλίσσην, ὅστις ἐνέπνευσεν ἕνα Βίκτορα Οὐγκώ.

Κολιγὸς καὶ κολιγὸς κι' ἀπὸ ἕνα βαρέλι!

Ὁ Γαβριῶν δὲν ἦτο λωποδύτης. Ἡ μόνη του λωποδυσία ἦτο ὅτι δὲν ἐπλήρουνεν εἰς τὸ δημόσιον τὸ νοίκι τῆς ἐν τῷ ἐλέφαντι κατοικίας του. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τοῦ τὸ ἐζήτησαν ποτὲ, διὰ νὰ τὸ πληρώσῃ· ἄλλως δὲ, κατὰ τοῦτο, ἦτο βασιλεὺς καὶ αὐτός. Ἡ μόνη του κλοπῆ ἦτο τὸ ὄχημα, ὅπερ κατέλαβεν ἐν ὄνοματι τῆς δημοκρατίας.

Τί εἶναι ὁ Κρούκης μας ἀπέναντι τοῦ Γαβριῶ;

Μία σχολοπένδρα τῶν ὑπογειῶν μας.

Τί εἶναι ὁ Γαβριῶν ἀπέναντι τοῦ Κρούκη μας;

Ἄετός.

Ὁ Κρούκης δὲν θὰ ἔκαμνε ποτὲ ὅ,τι ἔκαμεν ὁ Γαβριῶν εἰς τὰ ὁδοφράγματα.

Ὁ δειλὸς αὐτὸς ποντικὸς τῶν ὑπονόμων, δὲν θὰ εἶχε βεβαίως ποτὲ τὸ θάρρος νὰ κάμῃ ὅ,τι ἔκαμεν ὁ Γαβριῶν εἰς τὰ ὁδοφράγματα, ὑπὸ χάλιαζαν σφαιρῶν τραγουδῶν τὸ

Je suis tombé par terre

C' est la faute à Voltaire.

Κάτω ἔπεσα σὰ γέρος

Σ' αὐτὸ φταίει ὁ Βολταῖρος.

Ἔως ὅτου ἔπεσεν ὡς ἥρωσ ὑπὲρ τῶν ἐπαναστατῶν δημοκρατικῶν τοῦ ὁδοφράγματος.

Ὁ Ἐνζολωρᾶς, ἂν εἶχε τὸν Κρούκην πλησίον του, θὰ ἐκούμβονε τὸ σουρτουκό του.

Ὁ Γαβριῶν δὲν ἦτο κλέπτης. Ἀχρειεστάτη δὲ εἶναι ἡ πρὸς ἕνα κλεφτοκρούκην παρομοίωσις του.

Διὰ τοῦ Γαβριῶν δὲν ἠθέλησε νὰ εἰκονίσῃ λωποδύτην ὁ Οὐγκώ.

Ἄν ἔπεφταν ἑστὰ χεῖρια τοῦ Κρούκην ἐκεῖνα τὰ εἰς τοὺς δρόμους τῶν Παρισίων ἀποπλανηθέντα παιδιᾶ, ὅχι μόνον δὲν θὰ ἔλεγε δι' αὐτὰ εἰς τὸν ἀρτοπώλην ἐκεῖνο τὸ : «ἐγὼ πληρῶνω!» δίδων καὶ τὸν τελευταῖον του ὄβολον, ἀλλὰ θὰ τοὺς ἔπερνε καὶ ὅ,τι φοροῦσαν ἀκόμη.

Μεθ' ὅλα ταῦτα ἐχάρημεν χαρὰν μεγάλην, διότι ὁ Β. τῆς Ἀκροπόλεως μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ὁ κύριος Κρούκης ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ τίμιος ἀστυνομικὸς κλητῆρ καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Παρνασσού, διὰ νὰ μάθῃ ὀλίγα γράμματα.

Διάβολε! Τίποτε παράδοξον, μὲ αὐτόν του τὸ ζῆλον, νὰ τὸν ἔχωμεν μίαν ἡμέραν καὶ διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας.

Ὅπως ἴποτε ὁ λωποδύτης αὐτὸς ἔχει μέλλον.

Πόσοι τίμιοι πεινῶντες ἄνθρωποι ζηλεύουν τὴν τύχην του!

Τὸ ρωμέϊκο παρουσιάζει πολλὰς τοιαύτας ἀλλοκότους ἀντιθέσεις.

Πολλοὺς ἔφαγεν ἡ τιμὴ καὶ τὸ φιλότιμο.

Πολλοὺς ἔσωσεν ἡ ἀτιμία καὶ τὸ ἀφιλότιμον.

Ὁ Κρούκης εἶναι σήμερον ὑπάλληλος ὀρκισθεὶς πίστιν εἰς τὸν βασιλεῖα πρὸς 45 δραχμὰς τὸν μῆνα.

Τί ἄλλο θελετε;

Ἀφίνομεν ὅτι ὁ καμπουρο—Ζώης εἶναι τόσον ἐνθουσιασμένος ὑπὲρ αὐτοῦ, ὥστε τὸν ἔλαβεν ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προστασίαν του καὶ μαζὶ πλεόν θὰ ἐργάζονται θαυμάσια.

Ὁ Ζώης δὲν μπορούσε νὰ ἐκλέξῃ καλλίτερον ὑποτακτικόν.

Ἄναστρέφων δὲ τις τὴν παροιμίαν δύναται νὰ εἴπῃ περὶ αὐτοῦ:

— Κατὰ τὰ κοπέλια του κι' ὁ Μαστρογιάννης.

Τὸ συμπέρασμα μας. — Ἀναμένομεν ἀνυπομόνως νὰ δημοσιεύσῃ ἡ Ἀκρόπολις, μετὰ δυνατῆς ρεκλάμας, ζευγαρωμένας τὰς δύο εἰκόνας τοῦ Ζώη καὶ τοῦ Κρούκην, μὲ ὑπεράνω αὐτῶν τὴν τοῦ Βῆτᾶ τῆς.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ἐκ συμφώνου ὁ τύπος ἐπαίνει καὶ ἐγκωμιάζει τὸν διευθυντὴν τοῦ σιδηροδρόμου Ἀττικῆς κ. Μπασιάκου διὰ τὰ λαμπρὰ τῆς διεύθυνσεως αὐτοῦ ἀποτελέσματα μέχρι τοῦδε, τὰ δι' ἀριθμῶν τοσοῦτον εὐγλώττως ἀποδεικνύμενα, ἀφ' ἧς ἐκλήθη εἰς τὴν θέσιν ἣν κατέχει αὐτῷ. Ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ καὶ ἄλλοτε γράψας ὑπὲρ τοῦ κ. Μπασιάκου σπεύδει νὰ συγχαρῇ καὶ πάλιν αὐτῷ ἐπὶ ταῖς δάφναις ἃς δρέπει ἐπαξίως τῶν μόχθων καὶ τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΥΔΩΡ**ΥΔΩΡ ΤΗΣ ΕΝ ΑΝΔΡΩ ΣΑΡΙΖΗΣ**

Διὰ τὸ περιζήτητον τοῦτο μεταλλικὸν καὶ λαματικὸν τόσων νόσων ὕδωρ εἶναι περιττὸν νὰ γείνη σύστασις. Εἶναι πασίγνωστον.

Ἄλλ' οἱ δυσκολίαι τῆς μεταφορᾶς αὐτοῦ ἐνταῦθα ἠνάγκασόν τινας νὰ τὸ νοθεύωσι.

Δύο ἀδελφοὶ Αἰγινῆται οἱ κ. κ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΟΙΡΑΣ

κουρεὺς ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Μεταξουργείου καὶ

ΜΙΧΑΗΛ ΜΟΙΡΑΣ

κουρεὺς ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Κολωνακίου, ὑπόσχονται ὅτι θὰ ἔχωσι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν βουλομένων τὸ ὕδωρ τοῦτο πρὸς **7 δραχμὰς τὴν νταμεζάναν**, εὐθυνημένοι διὰ τὴν γνησιότητά του.

Ἐκάστη *νταμεζάνα* θὰ παραδίδεται εἰς τὸν πελάτην ἐσφραγισμένη, θὰ ᾖναι δὲ ἐξησραλισμένη ἢ γνησιότητος του λαματικοῦ τούτου ὕδατος, διὰ πιστοποιητικοῦτοῦ παρέδρου.

Καὶ ἐπὶ τέλους οἱ γορηγῆται αὐτοῦ ὑπόσχονται **200** δραχμῶν ἀποζημίωσιν, ἂν τὸ ὕδωρ αὐτῶν δὲν εὐρεθῇ γνήσιον.

Θέλει δὲ ἄρχισαι ἢ διανομὴ αὐτοῦ, ἅμα ἐγγραφῶσι δεκαπέντε συνδρομηταί.

Σημ.— Ἐσφαλμένως ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ, ἐγένοντο Ἄνδριοι, οἱ ἀδελφοὶ Μοίρα, οἱ ὅποιοι εἶναι Αἰγινῆται ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις ὀνύχων.

ΚΩΝΣΤ. ΓΙΑΝΝΑΚΗ καὶ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΡΗΓΟΥ**ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ**

Ἐὸδὸς Ἑρμοῦ, παρὰ τὰ ἰκαταστήματα τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.

Τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦτο θαυμασίως διευθυνόμενον παρὰ τῶν δύο συνεταίρων αὐτοῦ ὀφείλει, κατὰ τὸ πλεῖστον, τὴν ταχεῖαν πρόδόν του τὴν ἀπόκτησιν πολυπληθοῦς πελατείας ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ καὶ τὴν μεγάλην φήμην του εἰς τὴν τέχνην τοῦ δεινοῦ καὶ κοσμογυρισμένου ζαχαροπλάστου κ. Γιαννάκη, τοῦ τόσον ἐπινοητικοῦ καὶ δημιουργικοῦ εἰς τὸ εἶδός του.

Αἱ ἀρίσται τῶν οἰκογενειῶν ἐξ αὐτοῦ προμηθεύονται τὰ γλυκίσματα των καὶ ἡ χρυσοῦ νεότης τὸ τιμᾶ διὰ τῆς τακτικῆς εἰς αὐτὸ φοιτήσεως, εὐρίσκουσα ἐκεῖ ὄχι μόνον γλυκίσματα ἐξάσια ἀλλὰ καὶ ποτὰ ἐκλεκτά.

Τώρα δὲ πολλοὶ, μετὰ τὸ θέατρον, ἐκεῖ μεταβαίνουν κατ' εὐθείαν ἵνα γευθῶσι τυρόπηκταις, τσικολάταις, πτιπταῖς καὶ ΠΑΓΩΤΑ, τὰ ὅποια, διὰ τολμηρᾶς καινοτομίας, τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦτο πρῶτον ἤρξατο παρασκευάζον.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΧΑΛΚΩΜΑΤΑΣ.**ΡΑΠΤΗΣ ΤΗΣ Α. Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ**

Ἐφάσματα ἐκρινὰ ἀγγλικὰ καὶ γαλλικὰ ἐκομίσθησαν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Θεοφίλου Χαλκωματᾶ, ἐκ τῶν ἀρίστων ἐργοστασίων. Γίνονται *νάρπαστα*. Οἱ γνωρίζοντες νὰ ἐνδυθῶν ἄς σπεύσουν ἐκεῖ, ὅπου ἡ μάγισσα ψάλις τοῦ

κ. Χαλκωματᾶ κάμνει θαύματα ἐπὶ τῶν πλέον ἐλαττωματικῶν σωμάτων.

Ἐκεῖ δύναται καὶ ὁ γέρο-Νέγρης ἀκόμη νὰ μεταμορφωθῇ εἰς νεανίαν εἰκοσαετῆ.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ Η "ΗΒΗ,,**ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΗ**

Κάτωθεν τοῦ ξενοδοχείου τῆς "Γερμανίας,,

Τὸ τόσῳ δημοφιλὲς ζυθοπωλεῖον τοῦτο μετετέθη, ἄνευ βασιλικοῦ διατάγματος, ἐκ τῆς ὁδοῦ Πατησίων εἰς τὴν κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου τῆς Γερμανίας ὡραίαν αἴθουσαν. Ὁ διευθυντῆς αὐτοῦ κ. Νικόλαος Γιακουμάκης εἰσήγαγεν εἰς τὸ νέον τοῦτο κατάστημα πᾶσαν δυνατὴν βελτίωσιν, πολλαπλασιάσας ἰδίως τοὺς μεζέδες του καὶ τὰ τουρσιά του εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. Μεζεδραστής φρενὸς ὁ ἴδιος, ἡσχολήθη εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ζυθοποισίαν ὀρεκτικῶν. Τὰ τουρσιά του θὰ ἐτίμων καὶ τὸ σπουδαιότερον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ τῆς Σμύρνης τουρσοπωλεῖον.

Εἰς τὸ Ζυθοπωλεῖον τοῦ κ. Νικολάου Γιακουμάκη εὐρίσκονται πάντοτε καὶ νοπότατα

ΣΤΡΕΪΔΙΑ ΚΑΛΛΙΠΟΛΕΩΣ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς εὐρυτάτης αὐτοῦ καὶ λίαν φιλοκάλως κῦτρεπισμένης αἰθούσης, ἔχει τὸ κατάστημα μοναδικὰ ὑπόγεια δωμάτια, πολύτιμα διὰ παρέας θελούσας νὰ διασκεδάσωσιν. Ἐκεῖ δύνασαι νὰ χαλάσης τὸν κόσμον, χωρὶς κανεὶς νὰ σὲ πάρῃ εἰδήσιν.

Ἐν κοντολογίᾳ, λέγομεν ὅτι τώρα πλέον ἔχουν καὶ τὰ Χαυτεῖα τὸ ζυθοπωλεῖόν των καὶ δὲν ζηλεύει ἢ πλατεῖα τῆς Ὀμονοίας τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

Ο ΛΟΥΚΟΥΛΛΟΣ

Ξενοδοχεῖον τῶν Ἀδελφῶν Προυτᾶ.

Κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰδίου.

Παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦ Στέμματος. Εἶναι μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του διὰ τοὺς ἐννοῶντας νὰ φάγουν καλὰ καὶ νὰ πάρουν τὸν παρὰ τους πίσω. Οἶνος ἐξάσις Φαγητὰ σπάνια, ἀσυνήθιστα, ἄγνωστα εἰς τοὺς ἰδῶ καὶ γνωστὰ εἰς ὄσους ἔφαγαν φαγεῖ *πολιτικο*.

Περιποίησις μοναδική. Κατάλογο. ἑλληνογαλλικοὶ, μὲ τιμαὶς ρωμειαίς. Ὅσοι ἄπαξ φάγουν ἐκεῖ αἰχμαλωτίζονται.

ΑΝΘΗ ΚΑΙ ΦΥΤΑ.

Τρέξατε τώρα ποῦ εἶναι ἡ ἐποχὴ των.

Πωλοῦνται εἰς τὸν κατὰ τὴν ὁδὸν Κολακωνοῦς κήπον τοῦ Ἀναστασίου Κουβαριώτου, κείμενον μεταξὺ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ μεγάλης λεύκης.

Ἦτοι διάφορα ὑπωροφύρα δένδρα, βοδακινιαὶς βυσσινιᾶς κλπ.

Δένδρα στολισμοῦ, πιτύσπορα, λεγούστραις κλπ. καὶ

Διάφορα ἄλλα ἄνθη.

Τιμὰὶ συγκαταβατικαί.

Ο "ΡΑΜΠΑΓΑΣ,, ΕΙΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ κατάσταση του ἐκφράζεται μὲ μίαν καὶ μόνην λέξιν :
— **Νέκρα !**